

El cas Puig Antich ja és als jutjats de Barcelona

L'Ajuntament formalitza l'acusació contra el jutge militar que l'any 1974 va dictar la condemna a mort

El jutge militar Carlos Rey, acusat de crim de lesa humanitat ■ ACN

Espanya reconeix Kosova com a membre del COI

S'aclareix el camí dels Jocs d'hivern

119162-111560W

FESMÉS
el bricolatge de casa **FES BRICO CAT!**

reformes · jardí · moble kit

fes-te **Client FESMÉS**
fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un **3% dte** en cada compra

EL PUNT AVUI+ 1,20€

DIJOUS • 15 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14821 - AVUI / Any XL. Núm. 13691 - EL PUNT

El govern de May accepta l'acord pel 'Brexit' amb la UE

DEBAT • Després d'una llarguíssima reunió, l'executiu britànic signa l'esborrany del pacte amb la Unió Europea

OPOSICIÓ • Els unionistes nord-irlandesos creuen que es trencarà el país i els euroescèptics volen tombar el text

Un dels estands de l'Smart City Expo ■ JOSEP LOSADA

Barcelona impulsa les ciutats del futur

L'Smart City Expo World Congress mostra el camí de les urbs intel·ligents

26N

El Punt Avui us convida als premis Republicans de l'Any

Apunteu-vos a l'acte, que se celebrarà a l'Auditori de Girona el dia 26

El lehendakari Urkullu i el president Torra, ahir a l'entrada del Palau d'Ajuria Enea ■ BERNAT VILARÓ / ACN

Dues velocitats

Urkullu i Torra escenifiquen les diferents visions sobre l'autodeterminació

13 7655-1191050

BAR ALSUS

Des de 1994
Especialitzat en tapes
Esmorzars de forquilla i ganivet

Ronda Paisos Catalans 86 MATARÓ · Tel. 93 757 46 76

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Kosova comença als Pirineus

La diplomàcia esportiva acostuma a aconseguir petits miracles. En situacions de màxima tensió, l'esport –particularment l'olímpic– ha servit per desescalar-les i fins i tot per iniciar fases de desglaç que més tard han desembocat en acords més consolidats. Un dels casos més recents és el de les Corees que als últims Jocs d'Hivern van participar sota una bandera unificada. La qüestió és que el Comitè Olímpic Internacional li ha dit a Espanya que si no reconeix Kosova com a estat independent no podrà acollir més esdeveniments esportius d'àmbit internacional. El Comitè Olímpic Espanyol s'ha afanyat a posar-se del costat del COI i li reclama al govern de Pedro Sánchez que procedeixi a reconèixer el país balcànic perquè l'esport espanyol en pot quedar ressentit durant anys. De moment però, Espanya continua sense

Espanya nega l'existència de Kosova perquè va néixer d'una DUI que el Tribunal de la Haia va declarar legal

admetre l'existència de Kosova malgrat que 111 estats ja ho han fet, entre ells quasi tots els de la UE i els Estats Units. I d'una manera implícita fins i tot ho ha fet Sèrbia com a condició prèvia per negociar una possible entrada a aquesta Unió Europea.

No és cap secret assenyalar que la negativa espanyola s'explica per les repercussions que podria tenir acceptar un país sorgit d'una declaració unilateral d'independència que el Tribunal de la Haia va declarar legal. El cas és que aquesta posició espanyola podria fer anar en orris la candidatura dels Jocs d'Hivern Barcelona-Pirineus plantejada inicialment per al 2032 i que comporta amb l'aval tècnic del COI. Paradoxalment, els que acusaven l'independentisme de fer perdre oportunitats per a Catalunya ara podrien, amb el seu bloqueig, allunyar la mare de tots els projectes: uns jocs olímpics. Amb tot el que això comporta de pèrdua de llocs de treball, impacte internacional negatiu i evaporació de beneficis per al territori. I tot plegat seria culpa del nacionalisme; en aquest cas i nitidament de l'espanyol.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La vaca invident

“Topant de cap en una i altra soca, avançant d'esma pel camí de l'aigua...” Les preguntes saltaven inevitables: “Què vol dir, soca?”, “Què és, d'esma?” No m'hi posava pas nerviós ni treia conclusions nefastes. Ho explicava. Entenia que si venien a escola era per aprendre això i totes les altres coses que les escoles faciliten des que es van crear. Evoco els anys de professor en un establiment d'ensenyament mitjà. A cada curs feia sortir *La vaca cega* de Joan Maragall. També el *Nadal* de Joan Salvat Papasseit: “Què és un braser?” O la *Tirallonga dels monosíl·labs* de Pere Quart: “Fel?”, “Rou?”, “Feix?”, “Clos?”, “Llose?”, “Coit?” Sabien què era *coit*, alguns havien dut a terme l'acció, però amb una altra paraula. Els mots que més els venien de nou eren els d'arrel agrària o, com *braser*, d'abans de les estufes i els radiadors. “El vailet va buidar-li un ull, i en l'altre/se li ha posat un tel.” “Què és un tel?” El de la llet, producte venut llavors, com ara, pasteuritzat, no em servia. “Una membrana.” Hi ha expressions que destrueixen una poesia. “Pels cingles, per les

“Els mestres se n'exclamen: els alumnes tenen el lèxic empobrit

comes, pel silenci dels prats i en la ribera...” “Cingles?” “Jo en conec un que es diu Comes.” “Jo un que es diu Ribera.” Llavors s'usava molt el verb *vacillar*, en el sentit de fer el fatxenda: “Mira aquell com vacil·la”, “A mi no em vacil·lis”. “Vacil·lant pels camins inoblidables, brandant languidament la llarga cua.” Havia d'explicar que el remugant que Maragall va descriure no anava pels camins rumbejant, saltironejant i remenant la cua. “Brandant?” No van arribar a preguntar-me què era una vaca, però ¿sabien si aquests animals tenen les orelles davant o darrere de les banyes? Ho sé jo? “Cega?” Ara

seria invident.

Hi insisteixo: no m'hi posava pedres al fetge. “Pedres al fetge?” Observo que alguns ensenyants d'ara se n'hi posen: “Els alumnes no saben res, tenen el lèxic empobrit i avariament.” L'altre dia, parlant amb Francesc-Marc Álvaro va sortir l'expressió “la processó llarga i el ciri curt”. No hi ha ciris i les processons són rues o correfocs. ¿I si féssim la prova d'ocupar els pupitres i cedir la tarima –“tarima?”– als joves urbans i també rurals? Quantes paraules d'ús corrent o del cantó electrònic no desconixeríem? Sí, ja ho sé: la sintaxi trontolla, els barbarismes són invasius. Però per això ocupem nosaltres –els mestres, els periodistes, les ràdios i televisions– la tarima.

Hem fet feina. S'acaba de reeditar *Les dones i els dies* de Gabriel Ferrater. Jordi Amat anuncia una biografia de l'autor. L'editorial parla d'èxit i de gran expectació. Hi ha d'haver joves o grans formats en les nostres escoles, entre els compradors i els expectants. “La mà, sense carícia ni esma, s'arrapa/a la galta del xicot. Consternat, un caragol al mig d'un mur eixut.”

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/6qgv3s>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Marisc al cove

El president de Catalunya només pot ser ben rebut, a l'Estat, al palau d'Ajuria Enea. És evident que Quim Torra no serà ben rebut a cap altra seu de president autonòmic, constatació de l'allunyament entre Catalunya i la resta de l'Estat. Fins i tot el president Sánchez convoca un Consell de Ministres a Catalunya sense avisar-lo, tot esperant la resposta a reunir-se, com reclamava ahir Torra. La llunyania és tan gran que també el lehendakari base se sent incòmode amb el procés català, i amb els eixos de govern del president, sobretot quan li recorda que a Catalunya ja no se sent com a pròpia la monarquia i es vol exercir el dret a l'autodeterminació. Urkullu juga amb l'ambigüitat que donar suport al dret a l'autodeterminació no implica independentisme. Dificil d'explicar. Però és el preu que paga el PNB actual per gaudir d'un "singular" finançament autonòmic.

“El PNB prefereix garantir-se un excels finançament a topar amb l'Estat. Fins que els militants li ho permetin

El reconeixement de la realitat plurinacional es va traduir, en l'últim pressupost aprovat a l'Estat espanyol (2017), en 3.000 milions més per a Euskadi. Era la quota extra per completar el finançament ordinari base de què ja disposen des que es va aprovar l'Estatut del 1979.

Amb aquestes xifres, des d'Ajuria Enea es prefereix anar garantint la governabilitat a l'Estat alternant amb PP i PSOE. Però què passarà si algun dia el PNB gosa enfrontar-s'hi? O els militants del PNB forcen avançar cap a la independència, com els va passar a Convergència quan Mas era president? Improbable, però podria passar que l'onada recentralitzadora espanyola no s'aturés, o que posats a atiar sense límits l'enfrontament territorial, Cs i Vox no en tinguin prou enceñat i mentint sobre Catalunya, i necessitin afegir-hi Euskadi, i que PP i PSOE no vulguin quedar enrere. Ara bé, trencar amb el PNB implicaria acabar de dilapidar l'entesa territorial de la Transició avalada per la corona.

L'emmiration català en Euskadi ha desaparegut. Els dos països avancen a ritmes cada cop més diferents. I el president espanyol segueix oferint unes propostes d'Estatuts.

EDITORIAL

El 'Brexit' ja és aquí

L'acord tancat dimarts passat pel govern britànic i la Unió Europea desencalla definitivament el 'Brexit' dos anys i mig després del referèndum en què els britànics van donar llum verd a la sortida del Regne Unit de la UE. Va ser llavors i és encara avui una decisió controvertida, opinable, que ha donat molta feina a uns i altres al llarg de setze mesos de dura negociació tècnica, per arribar a un acord complex de 400 pàgines, que procuri una separació ordenada després d'un període de transició de 21 mesos. Tot plegat comportarà canvis importants sobretot per als britànics i només el temps dirà si han estat positius o no i per a qui. En tot cas, era una decisió important, que afectaria en un o altre sentit la vida dels ciutadans i el referèndum del 2016 va fer possible prendre la decisió de forma democràtica, per cert per una diferència mínima (51,9 a 48,1%). Cal aplaudir-ne la convocatòria i el respecte al resultat. És el que passa a les societats democràtiques.

La ratificació de l'acord és l'últim pas que resta per convertir aquella decisió en una realitat, en principi abans de Nadal, però no serà un simple tràmit, a causa de l'oposició interna que la primera ministra, Theresa May, haurà de vèncer per salvar l'acord i evitar un 'Brexit' més dur. Ahir en va tenir un primer tast amb les dificultats per aconseguir l'aprovació d'alguns membres del seu propi gabinet, en una reunió que es va allargar més del previst. I el segon capítol arribarà d'aquí a unes setmanes al Parlament, on a més del vot en contra de laboristes i nacionalistes escocesos –contraris al 'Brexit'–, tindrà la resistència dels conservadors antieuropeus –partidaris d'un trencament clar amb la UE– i dels seus aliats unionistes nord-irlandesos –contraris a un règim diferent de la resta del Regne Unit–.

De reüll

Marta Monedero

El Nova York de Djuna

Djuna Barnes es va posar l'originalitat per barret i no se la va treure en tota la vida. S'havia autobatejat com "la desconeguda més famosa del segle" després d'haver viscut en l'efervescent París d'entreguerres on hi era tothom. O gairebé tothom. A la capital francesa escrivia sobre els expatriats nord-americans, tot i que ella n'era sens dubte un dels grans personatges. En part sobrevivia gràcies als diners de Peggy Guggenheim i a la casa anglesa d'aquesta famosa col·leccionista també nord-americana va escriure *El bosc de la nit*, la seva obra més coneguda.

Barnes es va autobatejar com "la desconeguda més famosa del segle"

Però abans d'amarar-se del glamur de la ciutat de la llum, Barnes havia fet de periodista a Nova York. Vivia al Greenwich Village i retratava la bohèmia. Escrivia entrevistes, reportatges, crítiques teatrals i de llibres. El periodisme era el mitjà per guanyar-se la vida i poder

dedicar-se a la poesia. Algunes d'aquestes peces de joventut les ha recollides l'editorial Elba a *Mi Nueva York 1913-1919*, un seguit d'articles lluminosos sobre com bategava una ciutat canviant on s'erigien els primers gratacels. Plens d'humor, sovint irònics, i amb una mirada de perplexitat sorprenent, els articles de Barnes són contes curts radicalment visuals que descriuen l'auge de les sales de ball i de les sufragistes, els combats de boxa, els racons del Chinatown o els diumenges a Coney Island. Tot un món radiografiat des d'una mirada única. Què més es pot demanar?

Les cares de la notícia

TINENT D'ALCALDE DE BARCELONA

Jaume Asens

Justícia a Puig Antich

Del dit al fet sovint hi ha distància, però el govern municipal de Barcelona ha complert el que va anunciar i ha portat als tribunals l'assassinat de Salvador Puig Antich, acusant formalment Carlos Rey, el jutge militar que el va sentenciar a mort el 1974, d'un delictes de lesa humanitat.

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ BANCÀRIA LA CAIXA

Isidre Fainé

Banca global

El president de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis (CECA) i de la Fundació La Caixa és des d'ahir el nou president de l'Institut Mundial de Caixes d'Estalvis i Bancs Detallistes (WSBI), que representa 7.000 caixes d'estalvis i bancs detallistes repartits arreu del món.

CRÍTICA D'ART

Imma Prieto

Art pop al MNAC

El MNAC ens regala una exposició sobre l'art pop de finals dels 60, influenciat pel maig francès, l'arribada a la Lluna, Vietnam o l'assassinat de Luther King. L'exposició, *Liberxina, Pop i nous comportaments artístics, 1966-1971*, està comissariada per Imma Prieto i Àlex Mitrani.

Tal dia com avui fa...

1 any

Front comú el 21-D

Puigdemont i Rovira pacten la unitat d'acció de Junts per Catalunya i ERC a les eleccions. Ambdues formacions treballen en un pacte de no agressió.

10 anys

Duresa

L'avantprojecte de Codi Penal castiga més els pederastes i els violadors. Llibertat vigilada per a terroristes i criminals sexuals al carrer.

20 anys

Pugna amb l'Iraq

Bill Clinton ajorna l'atac després que Saddam Hussein cedeixi sense condicions. La pressió militar es mantindrà fins a les inspeccions de l'ONU.

Full de ruta

Ferran Espada

Col·laborador necessari

Tret dels malalts de la política, molta gent ha descobert ara un personatge esprimatxat i amb faccions més aviat

dures però que parla amb serenor i sobretot molta claredat i precisió quirúrgica del procés durant el darrer any. Es diu Sergi Sol i acaba de publicar el llibre *Oriol Junqueras, fins que siguem lliures*, en què explica la seva vivència però també transmet la posició política del president d'ERC, empresonat a Lledoners. No en va ha estat i és un dels seus col·laboradors més estrets. Els lideratges forts, com el que ha demostrat tenir Junqueras, no es construeixen només amb dots de reflexió, visió estratègica i oratòria, que també. Els cal una bona direcció política col·legiada, com la que encapçala Marta Rovira, i equips de col·laboradors que irradiïn –quelcom més que comunicar– de forma eficient els vectors polítics. Fins i tot els adversaris d'ERC admeten que Sol i els seus companys dels equips del partit –els efectius homes i

Sergi Sol ha escrit un llibre molt necessari per entendre els fets de l'octubre català i fer la imprescindible diagnosi sobiranista compartida

dones del vicepresident– han aconseguit donar a l'ERC de Junqueras aquesta dimensió que no tenia. Com els Madí i els Mercader-Roig van fer-ho en el cas de Mas i Maragall. Els darrers anys he vist poc el Sergi –i bàsicament per motius professionals–, però el conec de fa molt. Vaig aprendre el seu nom a les pancartes que en demanaven l'alliberament. És dels que coneix bé el preu de desobeir ara que hi ha tants apologetes de la desobediència des del sofà de casa. En Sol sap què és afrontar un tribunal militar i passar per les presons espanyoles per insubmissió. Un fons de convicció política que juntament amb les dots periodístiques forjades professionalment en la gran escola del periodisme local –com un servidor– el fan idoni per escriure un llibre molt necessari per mirar d'entendre un episodi que passarà a la història de Catalunya. Uns fets d'una immensa complexitat sobre els quals l'independentisme ha d'arribar a una diagnosi compartida per poder encarar el futur amb una estratègia comuna desenvolupada mitjançant la unitat d'acció.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Persistència

Els independentistes tenim la capacitat de refer-nos de tots els cops que ens intenti fer encaixar l'Estat. Ens han fet de tot, han engarjolat els nostres líders i els que no han pogut atrapar han hagut de marxar a l'exili. Ens fan caure multes que hem de pagar amb caixes de solidaritat. Censuren les nostres webs. Ens atonyinen a cops de porra. Ens apliquen la llei mordassa. Anul·len els drets dels nostres diputats. Persegueixen les nostres entitats i tenen les nostres institucions al punt de mira de la seva legislació repressiva. Però tot això que ens fan, tot i el patiment que provoca no ens atura. Tots els independentistes amb qui parlo, del sector més combatiu o del perfil més pragmàtic, cap ha renunciat a la independència. Alguns demanen que sigui ja, d'altres creiem que ens cal una millor posició de força, però cap de nosaltres hem renunciat a l'objectiu final.

TAMBÉ ESTEM SOBREVIVINT a una batalla soterrada entre famílies independen-

tistes i als moviments, alguns benintencionats i d'altres en una clara construcció de projectes personalistes, de laminar l'espai polític de l'independentista del costat. Estem tirant endavant tot i la lluita intestina. El lideratge que exercia l'ANC s'ha anat desfent i ara representa una part més petita de la societat, però tenim la sort que Òmnium ha agafat aquest relleu. Tenim un govern on tots ens mirem una mica de reüll sense saber si ens podem confiar els uns dels altres. Tenim un bon guirigall als grups parlamentaris i la confiança al Parlament entre forces independentistes deixa molt a desitjar.

ENS MANCA LA CONSTRUCCIÓ de consensos de les forces socials i polítiques independentistes, un cert discurs que puguem compartir els opinadors i intel·lectuals independentistes, ja que no tenim un escenari que ens ajudi a enfocar els objectius comuns. Però tot i això, no estem ni de lluny derrotats. Els líders a la presó i a l'exili continuen tenint idees, propostes, i

fan de veus, cadascú en el seu rol, de la lluita antirepressiva d'un moviment democràtic. Tenim bones bases per seguir creixent i tenim bones bases en els projectes municipals d'esquerra per començar a fer mossegades a l'espai dels comuns i socialistes. A més el nostre enemic pateix la paràlisi de no saber què fer per derrotar-nos. Encara se sorprèn que continuem tossudament alçats i ara ja no sap ni on ens pot colpejar.

L'ÚNIC LUXE que no podem permetre'ns és deixar de ser persistents. La nostra insistència a seguir intentant-ho farà que en algun moment deixem de cometre errors i comencem a encetar-ho. Si ara que estem en el moment de més desconcert i manca de lideratge el moviment no té manca de capacitat, imaginem-nos que ho comencem a fer bé. Per tant, no importa que ens equivoquem, que ens criticuem entre nosaltres, que no aconseguim encara consensos, persistim, ja ho aconseguirem. És la persistència el que ens portarà a la victòria.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

No hi ha fractura social!

■ A la senyora Inés Arrimadas, qui, en una recent entrevista a TV3 com a cap de l'oposició, va parlar per enèsima vegada de l'existència d'una suposada fractura social a Catalunya, voldria donar-li un consell: que faci el favor de mirar el darrer reportatge del *30 Minuts* de l'esmentada televisió, titulat *'Brexit', l'última frontera*, emès el passat 4 de novembre i que tractava sobre com la sortida de Gran Bretanya de la Unió Europea pot afectar la vida d'Irlanda del Nord. En el reportatge en qüestió podrà adonar-se del que és realment una societat fracturada, és a dir, trencada, en veure com encara, a dia d'avui, al territori britànic d'Irlanda del Nord, conegut com l'Ulster, hi ha dues comunitats, la catòlica (proirlandesa) i la protestant (probritànica) que, malgrat els pe-

tits canvis que es comencen a produir, viuen totalment separades (i enfrontades) en barris separats per l'anomenat Mur de la Pau, i, fins i tot, amb escoles segregades, ja que només el 10% dels alumnes van a escoles integrades, fruit tot plegat de la guerra civil no declarada que va patir aquest territori a finals dels anys 60, per culpa dels enfrontaments, més polítics que religiosos, entre catòlics i protestants. Sortosament a casa nostra no patim res de tot això, perquè als catalans la nostra història ens ha permès ser un poble majoritàriament civilitzat, pragmàtic i tolerant. Podem estar profundament dividits quant a les qüestions polítiques, sobretot, entre els partits constitucionalistes i els sobiranistes, però no tenim cap mena de fractura social, ni es pot dir tampoc que la nostra convivència estigui trencada. Si així fos, a les portades dels diaris no només hi

veuríem notícies sobre les nostres disputes polítiques, sinó sobre temes molt pitjors com, posem per cas, una violència social àmpliament estesa i generalitzada.

JOSEP VILÀ BATLLE
Barcelona

Com cada any el novembre

■ Hi ha aquella nadala que diu "com cada any el desembre ens acosta el Nadal". Doncs bé, a la primera setmana de novembre i acabant de digerir la castanyada els comerços ens comencen a bombardejar amb la campanya de Nadal. Anuncis de joguines, llums al carrer, torrons i polvorons al supermercat. Ahir mentre feia la compra per omplir la nevera, per l'altaveu van anunciar unes gambes estupendes i rebaixades amb la frase "avança't al Nadal". Tots tenim ganes que arribin les festes, però potser

ens estem passant una mica, no? A Barcelona encara no fa ni fred.

EROLA BOIXADER
Barcelona

El perill són les armes

■ Aquesta setmana s'han donat dos casos de tirotejos als Estats Units, un a Califòrnia i un altre a Carolina del Nord, que han posat fi a la vida de diversos innocents. Que el govern dels EUA no posi fi a la lliure compra i venda d'armes demostra el poder que té la indústria armamentística. Després de tots els episodis que s'han donat en aquest país, dono gràcies perquè a Espanya no estiguin legalitzades les armes. Això em produiria més inseguretat que protecció ja que una arma dona seguretat només a les mans d'una persona responsable.

ELENA MUNNÉ ROCAMORA
Barcelona

La frase del dia

“El dret a l'autodeterminació no porta implícita la independència”

Iñigo Urkullu, LEHENDAKARI BASC

Tribuna

Julià de Jòdar. Escriptor

El bumerang dels judicis

Ahores d'ara, és un lloc comú afirmar que tota la moguda repressiva de l'Estat espanyol sobre Catalunya, per negar-li el dret fonamental d'autodeterminació, va servir d'excusa per procedir a l'aznarització que estem patint contra drets i llibertats individuals i col·lectius reconeguts per qualsevol estat de dret. I no va caldre arribar a l'exercici del dret d'autodeterminació de l'1-O, ni a la jornada antirepressiva del 3-O, per tastar el pa que s'hi donava: els fets del 20-S davant la conselleria d'Economia i el setge policial a la seu de la CUP anticipaven una estratègia d'estat que havia de culminar, necessàriament, amb l'ús retort de la justícia per obrir totes les portes de la “raó d'estat” –de fet, la instauració d'un estat d'excepció al Principat, amb l'article 155, “destituït” de iure per la victòria independentista en les eleccions del 21-D, imposades sota aquell estat d'excepció.

AMB LES ÚLTIMES DECISIONS de l'Estat per recompondre els alts càrrecs del seu aparell judicial, també podem anticipar quin pa s'hi donarà en els judicis de principis del 2019 contra els dirigents independentistes. A les raons primeres, o últimes, que han mogut les mobilitzacions dels últims anys per la independència, les podem anomenar com vulguem, però les pràctiques desenvolupades, tant per les multituds del 20-S com de l'1-O i del 3-O, tenen un denominador comú: la desobediència (una desobediència, per cert, que no s'ha limitat, durant els anys de crisi, a la reivindicació nominal de drets, sinó que s'ha hagut d'exercir per imposar-ne els més fonamentals, des de l'habitatge fins als laborals, els de les dones, o el de protecció contra la pobresa energètica). Amb aquesta perspectiva, els judicis, si han de servir per retornar-los com un bumerang contra l'Estat, haurien de seguir la línia traçada

per la desobediència civil com a pràctica continuada per guanyar el reconeixement del dret d'autodeterminació.

ARABÉ, NO SÉ PAS si es pot concebre una defensa jurídicopolítica, basada en l'alienable dret d'autodeterminació com a motor de les conductes dels acusats, sense posar en escac el règim del 78. Ho diré d'una altra manera: cal esperar que sigui el mateix règim del 78 el que s'anticipi a considerar que la seva pròpia continuïtat, en tant que estat de dret, estarà lligada als judicis contra els dirigents independentistes: ho vulguin o no els jutges espanyols, aquests judicis mostraran distintes facetes –la nostra, com estic dient, lligada al dret d'autodeterminació–, però en destacarà una de principal, que afectarà les bases mateixes del procés judicial: l'estat de la democràcia a Espanya. Seria temerari anticipar els possibles escenaris que es poden produir els pròxims mesos, però és plausible un decantament de la raó d'estat cap a posicions d'extrema dreta, com s'estan dibui-

“El propòsit polític unitari hauria de preveure la consecució de nous suports per a un referèndum d'autodeterminació a Catalunya

xant els últims temps a escala internacional. I el sistema polític català haurà de registrar aquesta evolució en uns termes que, ara com ara, semblen lluny d'anticipar estratègies unitàries a les cúpules dels partits, excepte, naturalment, els que ja s'han decantat per la causa general contra l'independentisme i la consegüent condemna exemplar dels ostatges d'estat.

ÉS D'EVIDÈNCIA que, en un procés d'aquesta envergadura, l'estratègia defensora no es pot limitar merament al terreny jurídic: si no hi ha una campanya social massiva i continuada, en el temps i en l'espai, la capacitat de manipulació, de distorsió i de repressió de l'Estat, a través de mitjans propis i privats, pot crear dos sistemes entrelligats de prevenció al seu favor: la por i la divisió. Per tant, s'hauria d'imposar, de bon començament, una unitat de propòsit bàsicament política que plantegi una coordinació entre els distints àmbits (jurídic, institucional i mediàtic) i espais (nacional, estatal i internacional) de lluita, però amb un esperit inequívoc: com que els judicis seran contra persones compromeses amb el dret d'autodeterminació, la campanya ha d'estar inspirada en la consecució estratègica d'aquest dret, i amb les garanties que qualsevol Estat hauria de tenir com a exigència democràtica.

EN AQUEST SENTIT, el propòsit polític unitari hauria de preveure la consecució de tres objectius bumerang: aixecar acta de les vulneracions de drets civils i polítics comeses per l'Estat, al llarg de l'últim any, en relació amb la lluita popular pel referèndum de l'1-O; fer evident que aquestes vulneracions s'han estès com una taca d'oli en tots els àmbits de les llibertats individuals i col·lectives, i aconseguir nous suports per a un referèndum d'autodeterminació a Catalunya.

De set en set

Òscar Palau

Catalunya perd nacionalisme

Diumenge feia 100 anys del final de la Primera Guerra Mundial, i el president francès Emmanuel Macron ho va celebrar, davant de tots els

grans mandataris, carregant contra “el nacionalisme, que és just el contrari que el patriotisme”, allò tan bo, tan tolerant i tan pacífic que insuflen els estats. Per entendre'ns, per ell i Angela Merkel avui encara existiria l'Imperi Austrohongarès, i a totes les nacions que no es van poder emancipar llavors per les armes ja se'ls ha passat l'arròs: només tenen dret a ser en plenitud els estats nació, però d'això no se'n pot dir nacionalisme. Una visió que no cal dir que l'espanyolisme ha aplaudit amb les orelles...

Sort que aquesta tronada teoria no l'avalua cap polític de mínim prestigi, ja que, com explica el professor Jorge Cagiao al llibre *Micronacionalismos*, són dues cares de la mateixa moneda. Amb el greuge de la manifesta posició de superioritat dels patriotismes d'estat sobre la resta, a qui poden oprimir a discreció. Cagiao també parla del nacionalisme “cívic” (que posa l'accent en la voluntat d'un poble) *versus* l'“ètnic” (basat en trets culturals o religiosos). Dos termes que el director del CEO, Jordi Argelaguet, va esmentar tot just ahir al Parlament, per indicar que Catalunya ha transitat del segon al primer a mesura que avançava el procés. És a dir, que s'ha fet més independentista a mesura que perdía nacionalisme, almenys tal com s'entenia abans, i el terme hi adoptava un significat modern: el del col·lectiu que, amb independència dels orígens, manifesta uns valors diferenciats i vol construir un futur en comú. Superar trets necessaris, però que el feien minoritari, és el que ha fet créixer el moviment i és el que el fa imparabile. Potser que algú ho expliqui a Macron, Merkel... i, és clar, a Sánchez.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Sessió de control al Congrés dels Diputats

El govern de Sánchez evita de nou aclarir si indultarà els futurs condemnats

El col·lapse judicial i la seva arbitrarietat

Catalunya té l'índex de resolució de casos per clàusules bancàries abusives més baix de l'Estat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dos ritmes diferents

ASPIRACIONS • La trobada de Torra amb Urkullu constata que Catalunya va un pas endavant respecte al País Basc per independitzar-se **DISTENSIÓ** • El lehendakari diu que la solució implica el diàleg i l'autogovern **EUROPA** • Torra no descarta la unió de bascos, catalans i gallecs a les europees

Jordi Alemany
BARCELONA

La represa de relacions entre els governs català i basc, formalitzada ahir amb la trobada del president Quim Torra amb el lehendakari Iñigo Urkullu, es va traduir més en una qüestió formal que no pas en la formulació d'una estratègia política conjunta per aconseguir la independència respecte a l'Estat espanyol. Va servir per constatar i reafirmar les diferències de velocitat per assolir l'objectiu, però també de pressió a l'executiu de Pedro Sánchez ja conegudes, que el lehendakari Iñigo Urkullu va manifestar el juny del 2017 a l'aeshores president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que era contrari a la via unilateral, i reafirmat en l'episodi epistolar que el mateix Urkullu va protagonitzar el 27-O amb Rajoy i Puigdemont per evitar l'aplicació del 155 si el Parlament no aprovava la DUI i es convocaven eleccions a Catalunya.

El dinar i la trobada que Torra i el cap de l'executiu basc van mantenir al Palau d'Ajuria Enea de més d'una hora va servir perquè el president de la Generalitat digués per segona vegada durant el dia –al matí ho va fer en una entrevista al programa *En Jake* d'ETB2– que “el ritme cap a la llibertat del po-

ble català i el basc no és exactament el mateix”.

Mentre que Urkullu va parlar de recuperar l'esperit de la Declaració de Barcelona promoguda per CiU, el PNB i el BNG el 1998 amb José María Aznar de president a La Moncloa per poder aprofundir en el caràcter plurinacional d'Espanya i “el reconeixement jurídic, polític i singular” de diferents territoris dins d'una Europa en procés de reestructuració que respecti i vertebrï les diferents cultures, Torra va afirmar que estaven en la “pantalla” del “procés cap a la independència” després d'haver-la proclamat i seguint sempre decisions democràtiques, pacífiques i respectant la majoria absoluta del Parlament.

Davant una possible proposta d'una nova reforma de l'Estatut que pugui fer el govern de Pedro Sánchez durant el ple monogràfic al Congrés del 12 de desembre sobre Catalunya, Torra va deixar clar que aquesta era una pantalla passada i que només “una minoria ho vol”, i va afegir que “és un *Apoyaré 2.0*”, en referència a la frase: “Donaré suport a l'Estatut que surti del Parlament”, que fa 15 anys va dir l'aeshores president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero. Per a Torra, l'1-O, els presos polítics i els exiliats

ens han donat “la maduresa per reclamar el dret a l'autodeterminació”.

Diàleg, 155 i presos

Tot i que Urkullu va instar el seu homòleg català a “aprofitar la majoria parlamentària” gràcies a la qual governa el PSOE després de la moció de censura per trobar una solució per via “de la distensió, el diàleg polític i institucional” que creu tenir el govern de Sánchez, Torra va replicar que sempre han estat oberts al diàleg, però fins ara sempre han rebut “un no” i “214 anys de presó”. El lehendakari va deixar clar que no compartien el mateix significat del concepte d'autodeterminació. Per a Urkullu, defensor d'aconseguir més autogovern, complint l'Estatut de Gernika de 1979 sent conscient de “la realitat plural de la societat basca”, cal fer-ne pedagogia perquè l'autodeterminació “no porta implícita només la independència”. En aquest punt va defensar el dret a decidir “de manera pactada” sobre diverses qüestions també a tots els estats membres de la Unió Europea, posant d'exemple que se'n pogués fer un a Escòcia per saber si vol continuar formant-ne part després del *Brexit*.

Refermant la voluntat expressada per Torra de “bastir un nou pont” entre dues nacions amb molts

Les frases

“Els nostres pobles tenen ritmes diferents, però Euskadi tindrà sempre Catalunya al seu costat”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“S'ha de fer pedagogia perquè l'autodeterminació no porta implícita només la independència”

Iñigo Urkullu
LEHENDAKARI

punts d'unió, el president de la Generalitat va rebre la solidaritat del lehendakari en la demanda d'excarceració dels presos polítics, recordant que el 14 d'agost ja va visitar Oriol Junqueras i es va mostrar disposat a reunir-se amb els que calgui si li ho dema-

nen. Urkullu també va qualificar de “greu” l'aplicació de l'article 155 com a precedent del camí perquè Catalunya i el País Basc obtinguin més autogovern. Al matí, sobre la possibilitat d'una nova intervenció del govern espanyol Torra va assegurar:

“A mi un 155 no em traurà de la presidència de la Generalitat.”

El president també es va reunir a la tarda amb la plataforma Demokrazia Bai i amb el coordinador general de Bildu, Arnaldo Otegi, al Palau de Congressos Kursaal a Sant Sebastià, on va omplir l'auditori per fer una conferència convidat per la plataforma Gure Esku Dago. Allà nova descartar la proposta d'Otegi per fer llista conjunta d'independentistes bascos, gallecs i catalans perquè “junts som més forts i junts serem més lliures”, va manifestar el president Torra. ■

L'APUNT

Salvador Puig Antich i la veritat

Jordi Panyella

Sovint, quan es parla de l'ajusticiament de Salvador Puig Antich a la presó Model, es fa servir de forma errònia l'expressió assassinat. No ho va ser. Aquella mort va ser un crim d'estat, que és una cosa molt pitjor. Assassins ho som tots en potència, un crim d'estat només el pot perpetrar l'estructura del poder repressor, organitzada amb la sola finalitat d'eliminar un dissi-

dent polític. Això és el que va passar amb el cas Puig Antich: policies, jutges, militars i polítics conspirant per posar fi a la vida d'un jove revolucionari. Ara, una querrela de l'Ajuntament de Barcelona contra el redactor de la condemna a mort obre la porta a posar nom i cognom a aquell crim. Només cal esperar que l'Estat no continuï conspirant en contra de la veritat.

El lehendakari, Iñigo Urkullu, i el president de la Generalitat, Quim Torra, encaixen les mans abans de la trobada al Palau d'Ajuria
Enea ■ BERNAT VILARÓ /ACN

Aragonès escenifica el desgel amb la primera visita a Puigdemont

■ Parlen del judici de l'1-O i de la situació de l'exili, però no de les europees ■ S'insten a seguir treballant "conjuntament"

Aragonès i Puigdemont, ahir a la Casa de la República de Waterloo ■ TWITTER PERE ARAGONÈS

Ò. Palau
BARCELONA

El vicepresident, Pere Aragonès, va reunir-se ahir per primera vegada a Waterloo amb l'expresident Carles Puigdemont en una trobada que ells mateixos van fer pública a posteriori a les xarxes socials, i que arriba precisament en un moment de desgel en les relacions en-

La Crida obre el procés deliberatiu

La Crida Nacional per la República, que impulsa Puigdemont, ha obert un debat telemàtic entre els seus més de 13.000 fundadors sobre les ponències política i organitzativa que va presentar el 27 d'octubre en la convenció fundacional, que anirà paral·lela a un cicle de presentacions al

territori. Després s'obrirà un període d'esmenes, que analitzaran comissions liderades pels diputats Jordi Sànchez i Gemma Geis, on hi haurà una vintena d'integrants; entre ells l'exdiputat de JxSí Germà Bel. El procés culminarà amb la votació final el 19 de gener en el congrés constituent.

tre els líders de les dues grans formacions independentistes, que es confia que ajudi a posar les bases per a una unitat estratègica sòlida. Aragonès, en tot cas, es limitava a explicar a Twitter que van poder "analitzar plegats la situació política" i van decidir "continuar treballant conjuntament", mentre que Puigdemont es mostrava "content d'haver intercanviat amb el vicepresident les anàlisis respectives de la situació i de com continuar avançant malgrat la pulsio repressora de l'Estat". Fonts de Vicepresidència concretaven després que la trobada va durar al voltant d'una hora, en què bàsicament es va analitzar la situació política general, sobretot amb al judici de l'1-O a la vista, i el paper de l'exili i del Consell per la República. En canvi, asseguren, no van parlar de l'oferiment públic que havia fet l'expresident la vigília d'anyar de número dos d'Oriol Junqueras en una llista unitària a les eleccions europees.

Segons va explicar Aragonès al Twitter, després va poder reunir-se igualment amb els exconsellers exiliats a Bèlgica: Meritxell Serret, Toni Comín i Lluís Puig "per compartir anàlisi i reflexions estratègiques". "Els hem fet arribar les abraçades de l'onada solidària amb presos i exiliats des de Catalunya", cloïa el vicepresident. ■

NO ET CONFORMIS AMB MENYS.
TRIA ENTRETENIMENT, GASTRONOMIA I EXPERIÈNCIES ÚNIQUES
A BORD DELS VAIXELLS MÉS MODERNS.

MEDITERRANI
DES DE BARCELONA - 20 DE DESEMBRE DE 2018 - ESPECIAL NADAL
MSC MERAVIGLIA, 8 DIES - 7 NITS

DES DE 639 €*

MSC
CRUCEROS
NO ES CUALQUIER CRUCERO

Contacta amb la teva agència de viatges, truca'ns
al 91.203.58.00 o visita MSCCRUCEROS.ES

*Tarifa Best Price. Preu des de per persona basant-se en doble, categoria interior, Experiència Bella. Taxes portuàries (190€) i quota de servei no incloses. Solament creuer. Places limitades.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez, la vicepresidenta Calvo i la ministra Delgado, durant la sessió de control al govern de l'Estat ahir al Congrés ■ BALLESTEROS / EFE

El govern de Sánchez evita de nou dir si preveu l'indult

■ Delgado acusa Cs i el PP "d'avançar-se als jutges sentenciant" i avisa que la Llei del 1870 no exclou ningú ■ El president retreu a Tardà que parli de jutges "comprats" i alhora demani ordres a la fiscalia

David Portabella
MADRID

El Congrés viu un intent setmanal de Ciutadans i el PP de posar el govern de Pedro Sánchez contra les cordes exigint-li que ara, tres mesos abans del judici als presos polítics al Suprem, prometi que no indultarà els líders de l'1-O, un flanc en què Albert Rivera i Pablo Casado donen per feta la condemna, i per rebel·lió. "L'actual llei del 1870 no estableix excepcions i el que plantegen és il·legal. S'avancen als jutges sentenciant i ja els consideren culpables", va denunciar la ministra de Justícia, Dolores Delgado, tot evitant dir sí o no.

Si bé Rivera es vanta

que ja va acorralar Sánchez el 31 d'octubre quan va dir que "a Lledoners es pacten indults" i l'inquilí de La Moncloa va eludir dir sí o no a la gràcia en aquella sessió de control, ahir Cs tornava a la càrrega amb una interpel·lació a la ministra de Justícia.

Com jurar a Santa Gadea
"La qüestió és la seva jura de Santa Gadea constitucional: és l'indult als colpistes el preu del lloguer de La Moncloa?", va exigir el diputat de Cs i vicepresident del Congrés, Ignacio Prendes. Ras i curt: Cs va equiparar dir sí o no ara als indults amb el jurament exigint pel Cid que pretesament va haver de fer Alfons VI de Lleó a l'església

La cita espanyolista de Casado punxa i Rivera ni hi va

La gran cimera espanyolista amb què el president del PP, Pablo Casado, volia fer una conjura constitucionalista contra l'independentisme va punxar ahir al Congrés. Qui va desinflar la cita d'entrada va ser Albert Rivera, que no va voler la foto amb Casado, no hi va anar i va delegar la representació de Ciutadans en Ignacio Prendes, vicepresi-

dent del Congrés. La que havia de ser la fotografia d'unitat espanyolista va ser un retrat de quatre: Casado, Prendes, Isidro Martínez Oblanca (Foro Astúries) i Carlos Salvador (UPN). "Una cita superpositiva", va lloar la portaveu del PP, Dolores Montserrat.

Després d'una cita que no va aplegar ni Coalició Canària i en la qual Casado hi va vetar

d'entrada el PSOE, ahir era el representant de Ciutadans el que reclamava el "rescat" del PSOE en futures cites. El màxim que va concedir Montserrat és que la cita espanyolista quedi "oberta" a l'entrada del PSOE "si sempre s'ha considerat constitucional" i si "realment vol evitar que l'independentisme català trenqui Espanya". ■

de Santa Gadea de Burgos el 1072 per provar que no havia pres part en l'assassinat del seu germà, el rei Sanç II de Castella. A l'excursió medieval de Prendes, la ministra de Justícia hi va respondre llegint la

lleï de l'indult del 1870, ara en revisió al Congrés. "L'inici de l'articulat ja és una mala notícia per a vostès: «Qualsevol reu per qualsevol delictes pot ser indultat»", citava Delgado. "Pujava a la tribuna amb

preocupació, ara jaestic aterrit", va dir Prendes amb veu greu i desfermant una ovació de Rivera i els seus al pànic del company.

Més crispat encara va ser el xoc entre Delgado i Beatriz Escudero, la dipu-

tada del PP que fa un mes va dir "imbècil" a Gabriel Rufián i que ahir va acusar la ministra d'"ajudar colpistes catalans i amics de terroristes" a través de l'advocacia de l'Estat. "És transparent només quan li diu maricón i nenaza al ministre de l'Interior", li va dir Escudero. Delgado va recordar al PP que Mariano Rajoy va situar com a advocada de l'Estat Marta Silva de Lapuerta, neboda del tresorer Álvaro Lapuerta, i "casualment no es va personar en el cas de la caixa B del PP". Tant Cs com el PP denuncien que el PSOE dilata la ponència que estudia la reforma de la llei de gràcia vigent des del segle XIX –l'època del Sexenni Democràtic i de la regència del general Serrano–, mentre que la resta de grups acusa "les dretes" de pervertir-la contra Catalunya perquè el PSOE la va registrar el 2016 per prohibir el perdó a corruptes i condemnats per violència masclista.

Duel Sánchez-Tardà

Prèviament, en la sessió de control, Sánchez i Tardà (ERC) topaven per la independència judicial. Tardà va equiparar la fiscalia amb la brigada politico-social franquista i va culpar Sánchez de no ser capaç de desfer el relat violent de la fiscalia davant un judici de l'1-O que té la "finalitat política d'escarmentar Catalunya amb una sentència que ja està signada". "Ens demanen que polititzem la justícia i no: Espanya és un estat social i democràtic", rebatia el president. En la rèplica, Sánchez va retreure a Tardà que parli de jutges "comprats" després de l'acord PSOE-PP per entronitzar Manuel Marchena a l'òrgan de govern dels jutges (CGPJ) i alhora reclami a un president que doni ordres a la fiscalia. "Totes les institucions poden ser objecte de crítica i algunes mereixen autocrítica, no només el poder judicial i no només a Madrid", reblava Sánchez. ■

Les frases

“Ens demanen que polititzem la justícia i no: Espanya és un estat social i democràtic”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“El judici de l'1-O té la finalitat política d'escarmentar Catalunya amb una sentència ja signada”

Joan Tardà
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“L'inici de l'articulat ja és una mala notícia per a Cs: «El reu de qualsevol delictes pot ser indultat»”

Dolores Delgado
MINISTRA DE JUSTÍCIA

“Hi ha dos Sánchez: un veia claríssim un delictes de rebel·lió i el d'ara insta l'advocacia a retirar l'acusació”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“És la jura de Santa Gadea constitucional: l'indult als colpistes és el seu preu del lloguer de La Moncloa?”

Ignacio Prendes
VICEPRESIDENT DEL CONGRÉS (CS)

“La ministra Delgado només és transparent quan diu 'maricón' i 'nenaza' al ministre de l'Interior”

Beatriz Escudero
DIPUTADA DEL PP

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els diputats participants en la reunió, comentant-la amb els periodistes després de sortir-ne ■ ACN

Els grups parlamentaris es conjuren per rebaixar la tensió dels últims debats

■ Tret de la CUP, es comprometen en una reunió a no emetre desqualificacions personals ■ Torrent els recorda el codi de conducta, que permetria expulsions

Òscar Palau
BARCELONA

En una inusual imatge d'unitat, tots els grups del Parlament tret de la CUP, que va excusar la seva absència per raons d'agenda, es van conjurar ahir per abaixar el to crispat que han pres els últims debats a l'hemicicle, amb insults i actituds poc respectuoses, i no caure en desqualificacions personals a altres diputats o als membres del govern que intervenen, després de les cartes de queixa en creuades que

van dirigir en dies anteriors al president Roger Torrent. Ahir tots es van comprometre a mirar de no repetir aquestes situacions, en una reunió informal convocada per Torrent a què van anar Marina Bravo (Cs), Josep Costa (JxCat), Sergi Sabrià (ERC), Eva Granados (PSC), Susanna Segovia (Cat-ECP) i Santi Rodríguez (PP). "Cal distingir el debat d'idees, on tot és admissible, del de persones, on no tot ho és", coincidien a la sortida d'una trobada que veien "construc-

"Predomina el postnacionalisme"

El director del Centre d'Estudis d'Opinió, Jordi Argelaguet, va comparèixer ahir en la comissió d'Afers Institucionals per explicar els criteris d'elaboració de les enquestes, amb què PSC i Cs van ser crítics. Segons ell, varien des de suggeriments del conseller a partir de temes d'actualitat a comparatives amb preguntes del CIS estatal o d'altres països. De l'evolució de les respostes sobre valors i símbols conclou que al país

hi predomina el "postnacionalisme", ja que ara s'identifica més "amb un nacionalisme més cívic que ètnic", al contrari que en altres llocs d'Europa. El director admetia que, tret d'un parell d'enquestes, els va afectar poc el 155 i que ara hauran de retallar per no entrar en dèficit el 2018. La comissió va rebutjar que comparegui la consellera Elsa Artadi per explicar vincles amb el Consell per la República i l'Assemblea d'Electes.

tiva". Els participants van fer propòsit d'esmena i van "prendre consciència" que no pot seguir la dinàmica actual, i per això es van comprometre a guardar respecte i no entrar en el cos a cos personal. Per això també van fer confiança a la mesa i al president en la gestió dels debats, si bé admetien que és complicat definir la línia entre la discrepància política en el marc de la llibertat d'expressió i l'ofensa, en què cadascú pot tenir el seu barem. Torrent els va recordar que cal poder expressar totes les opinions amb contundència i si cal vehemència, però amb respecte i cordialitat, com indica el codi de conducta aprovat per unanimitat. Per això no admetrà comentaris degradants.

Únic precedent

Si hi fossin, això sí, té la potestat d'expulsar diputats de l'hemicicle, després de cridar-los a l'ordre tres cops, un extrem a què tots coincidien que no seria bo d'arribar per la mala imatge que donaria. De fet, això només ha passat un cop al Parlament des de la seva restauració. El 5 d'octubre de 1994, Joaquim Xicoy va expulsar el portaveu del PP Josep Curto per interrompre repetidament i a crits la intervenció d'un diputat de CiU, Raimon Escudé, en un debat sobre els crèdits a Port Aventura de l'Institut Català de Finances. Xicoy va demanar fins i tot a l'uixer que fes fora Curto, però, en negar-s'hi, i a petició del socialista Higin Clotas, es va suspendre la sessió vint minuts i es va convocar junta de portaveus, que va convèncer Curto perquè es disculpés en reprendre's el ple. ■

Els comuns denuncien retallades d'última hora

Ò.P.J.
BARCELONA

El diputat de CAT-ECP David Cid va denunciar ahir una "retallada generalitzada" del 5% en la despesa d'ens de la Generalitat arran del que creu que és una "instrucció" del vicepresident, Pere Aragonès. L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va expressar també la seva indignació en comunicar-li el govern una retallada de 2,9 milions en l'aportació al Consorci Municipal d'Habitatge, que faria perdre el 30% del fons. Per explicar-ho, els comuns han demanat la compareixença d'Aragonès i de les conselleres Elsa Artadi i Àngels Chacon al Parlament. En espera de rebre la proposta per negociar els comptes del 2019, Cid ja avisava que "ni la música ni la lletra del que està fent Economia sonen gaire bé". El titular de Territori, Damià Calvet, va contestar en una piulada que el compromís per l'habitatge "es manté inalterable", i es pot revertir. Des d'Economia sostenen que l'origen d'això és el tancament pressupostari que a l'octubre es va comunicar als departaments i ens públics, que fa que no puguin esgotar partides de despesa si no està ja compromesa o els l'autoritzen expressament previ informe justificatiu. Segons ells, això és usual cada novembre, si bé aquest any es va avançar per poder complir el límit de dèficit (0,4%). ■

Visites guiades
teatralitzades al Castell de Burriac
Compra la teva entrada a www.gaudeixcabrera.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dos agents s'escuden en l'ús de "tècniques policials" per l'1-O

Un inspector i un agent admeten que van donar un cop de puny a la cara a una dona i altres accions a l'escola Monserdà

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un inspector i un agent de la policia espanyola imputats per accions violentes durant l'1-O a l'escola Dolors Montserdà de Barcelona van admetre ahir que van donar un cop de puny a la cara d'una noia, van arrossegar per terra una dona agafada per la boca i van executar altres accions tot emparant-se que eren "tècniques policials" davant "l'alt risc d'agressió" dels concentrats que protegien les urnes, segons fonts judicials.

En el segon dia de declaracions davant el titular del jutjat d'instrucció 7 de Barcelona, que manté 24 agents imputats per "excessos", també va declarar un inspector per accions a Fedac Horta i un inspector en cap per l'actuació a l'escola Infant Jesús.

Centres repartits

L'inspector en cap va assegurar al jutge que no sabia que aquest centre i d'altres eren privats, i que dos dies abans de l'1-O van fer una reunió en què els superiors van donar-los les zones d'actuació: a ell, deu esco-

les. La policia espanyola i la Guàrdia Civil havien d'actuar quan els Mossos ho requerissin per aturar el referèndum, com ordenava el TSJC. En alguns casos, es van avançar i van actuar en locals de tot el país on havien de votar autoritats, com ara el de l'expresident Carles Puigdemont.

Pel que fa a l'ús excessiu de la força, recollit en molts de vídeos, un inspector, denunciat per set accions violentes, com el cop de puny a a cara, va explicar que usava la tècnica atemi, que en arts marcials consisteix en cops ràpids al

Una dona es agafada per la boca i arrossegada, a l'escola Dolors Montserdà, l'1-O ■

cos. En el cop de puny, va assegurar que la noia estava nerviosa i que la va deixar estabornida. També va indicar que van usar les porres "per netejar el perímetre de seguretat" a la policia judicial encarregada de recollir les urnes. A més, els agents van dir que usaven les defenses "a criteri propi", mentre que el seu superior va declarar que s'usaven per legítima defensa o quan ho ordena un comandament. ■

La fiscal descarta el jurat per l'1-O

La fiscal de la causa contra els organitzadors de l'1-O, que dirigeix el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, refusa que aquest procediment sigui jutjat per un tribunal popular, com demanen les defenses exercides pels penalistes David Aineto i Jorge Navarro, entre d'altres. L'advocat de l'Estat també ho refusa. L'Audiència de Barcelona ho hau-

rà de resoldre ara.

La fiscal exposa que en la causa, amb més de quaranta investigats, hi ha el delictes de prevaricació, el qual la jurisprudència del Suprem descarta que sigui arrossegat al jurat per la connexió amb altres delictes, que en aquest cas són la malversació de fons i la revelació de secrets, i no es poden separar, clou.

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 15 de novembre del 2017

TONI DALMAU

"Al davant no tenim un estat democràtic"

En la seva primera entrevista des de l'exili a Brussel·les concedida a un mitjà català, el president Puigdemont afirma a El Punt Avui Televisió que l'evolució dels fets, amb una part dels consellers detinguts i els altres exiliats, posa en evidència que "al davant no tenim un estat democràtic" i que persisteix aquell Estat espanyol del segle XIX i XX que resolva les crisis a cop de col·lapse constitucional, a cop de destruir la seva pròpia constitució "com ha fet ara" i a cop de violència. "Pensàvem -hi afegíem- que la UE, l'OTAN, la societat de la informació, la internacionalització, haurien generat les vacunes suficients en un estat de tradició autoritària, i que aquesta vegada sí, fe-

liement, podríem seure en una taula de negociació."

En la mateixa entrevista, el president assegura que no hi va haver cap compromís de l'Estat de no aplicar el 155 si el govern català convocava

eleccions, que amb l'exili a Bèlgica s'intenta salvar la legitimitat del govern i que les decisions de quedar-se o d'anar-se'n que van prendre els membres del govern "han estat personals, respectades i legítimes". ■

"Vàrem ser ingenus en creure que l'Estat mai aplicaria aquesta repressió?"

ORIO JUNQUERAS
President d'ERC

"Nosaltres farem de les urnes el seu malson?"

GABRIEL RUFIAN
Diputat d'ERC

"Ens volien aïllar i estem més units que mai?"

JORDI CUIXART
President d'Òmnium Cultural

"Votaré el PSC sense complexos?"

JOSEP ANTONI DURAN I LLEIDA
Exlíder d'Unió Democràtica de Catalunya

142186-1197010

17th Acte de

100 COLLITES
100 ANYS
1919-2019

CELLER COOPERATIU I SECCIÓ DE CRÈDIT DE VILA-RODONA

Festa del JOVE

18 DE NOVEMBRE DE 2018

XXIII edició

ESMORZAR VEREMADOR · DEGUSTACIÓ DE VINS JOVES · INAUGURACIÓ MURAL CENTENARI · TROBADA DE COL·LECCIONISTES DE PLAQUES DE CAVA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP vol eleccions locals de ruptura contra l'actual estratègia de JxCat i ERC

Reguant diu que no són plebiscitàries, sinó l'oportunitat per trencar el "bloqueig" institucional, econòmic i social que el Parlament "accepta"

Xavier Miró
BARCELONA

"Les eleccions municipals són la primera oportunitat de passar comptes i analitzar el canvi d'estratègia de JxCat i ERC respecte a l'1-O", afirmava ahir la regidora barcelonina i membre del secretariat de la CUP, Eulàlia Reguant, davant del que considera un "bloqueig" imposat fet per l'Estat del Parlament i "acatat per les forces sobiranistes i d'esquerres". La regidora ho afirmava en la presentació del programa electoral marc que la CUP començarà a debatre territorialment amb entitats i col·lectius per tancar-lo al desembre i aprovar-lo el 12 de gener.

Així, la formació independentista veu les eleccions del maig com una "revàlida sobre la unilateralitat i la necessitat d'un canvi de model des de baix" i no pas com unes plebiscitàries sobre la independència de Catalunya. Pels anticapitalistes és una oportunitat per desobeir les "imposicions constants" de l'Estat a la sobirania legislativa del Parlament però també per trencar amb "l'autoblo-

Coma, amb les regidores Mariona Pascual (Sant Celoni) i Eulàlia Reguant (Barcelona) ■ ACN

queig de les forces sobiranistes i d'esquerres, encaparrades a acatar" les decisions dels alts tribunals en tombar, per exemple, les lleis de drets socials.

Reguant defensa que "la mobilització popular i les municipals" han de permetre trencar aquest "doble bloqueig" en un país que la formació veu "al caire del col·lapse institucional, econòmic i ecològic". Per anar més enllà dels marcs establerts per l'Estat i la UE, el regidor de Vic Joan Coma defensa exercir "si cal la desobedièn-

La frase

"No són plebiscitàries, sinó una revàlida de la unilateralitat i la garantia de drets socials bloquejats"

Eulàlia Reguant
REGIDORA I MEMBRE DEL SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

cia col·legiada com a l'1-O i el 3-O" i, com a membre de la comissió del programa electoral, assenyalava les prioritats: respondre al "segrest" dels ajuntaments per part del deute

financer; revertir les externalitzacions i privatitzacions de serveis com ara l'aigua i els residus –"una de les grans fonts de corrupció"–; plantejar alternatives cooperatives i ecològiques a la nova "fal·lera urbanística"; comprometre's amb alternatives de producció i consum energètic; reforçar el feminisme i l'antiracisme des dels municipis, a més de fiscalitzar "amb mà de ferro la corrupció i la perpetuació de càrrecs electes" que tenen lligams amb "les grans famílies que governen". ■

Manuel Murillo, envoltat a l'acte per tres tinentes coronels de la Guàrdia Civil destinats a Catalunya ■ PÚBLICO

POLÍTICA

Condecorat l'home que volia matar Sánchez

Manuel Murillo Sánchez, el veí de Terrassa empresonat al centre penitenciari de Brians perquè volia atemptar contra el president espanyol, Pedro Sánchez, va ser condecorat després de les eleccions del 21-D per l'Associació d'Amics de la Guàrdia Civil, segons publicava ahir el diari *Público*. La condecoració es va fer al febrer en una acte a la comandància de Travessera de Gràcia de Barcelona en què el franc tirador es va fotografiar amb tres tinentes coronels del cos armat. Segons el diari, di-

verses fonts que volen mantenir l'anonimat vinculen la condecoració amb el servei de Murillo com a guàrdia jurat al CTTI de la Generalitat, l'organisme que havia de centralitzar el referèndum de l'1-O i que va ser intervingut per la Guàrdia Civil des del 20 de setembre previ. Murillo va tornar a ser contractat amb l'aplicació del 155. La Guàrdia Civil ha negat a *Público* haver condecorat Murillo i atribueix el reconeixement a un "acte privat" de l'associació d'amics del cos armat. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

Llibertat amb càrrecs per als tres detinguts dels CDR

La magistrada de guàrdia del jutjat d'instrucció 28 de Barcelona va deixar ahir en llibertat amb càrrecs els tres membres dels CDR detinguts per la concentració de protesta contra la manifestació del sindicat policial Jusapol al 29 de setembre. Els detinguts, que van refusar de prestar declaració, són investigats per delictes contra la integritat moral, amenaces i desordre públic. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

Pinten de groc el portal del domicili de Llàrena

L'organització juvenil Arran, vinculada a la CUP, va penjar ahir a les xarxes imatges en què es veuen dues persones encaputxades i vestides de negre que llancen pintura groga al portal d'un domicili de Sant Cugat on asseguren que viu el jutge Llàrena. Denuncien les "sentències desmesurades" que preveuen els delictes imputats en la instrucció del jutge contra els líders polítics i civils. ■ REDACCIÓ

agro
BOTIGA

productes
cooperatives
catalanes

10 anys
Des de 1918
AGRÍCOLA
VILASSAR DE MAR

Horari Agrobotiga

Dilluns- Divendres
09:00-14:00 i 15:00-20:00
Dissabtes
09:00-14:00

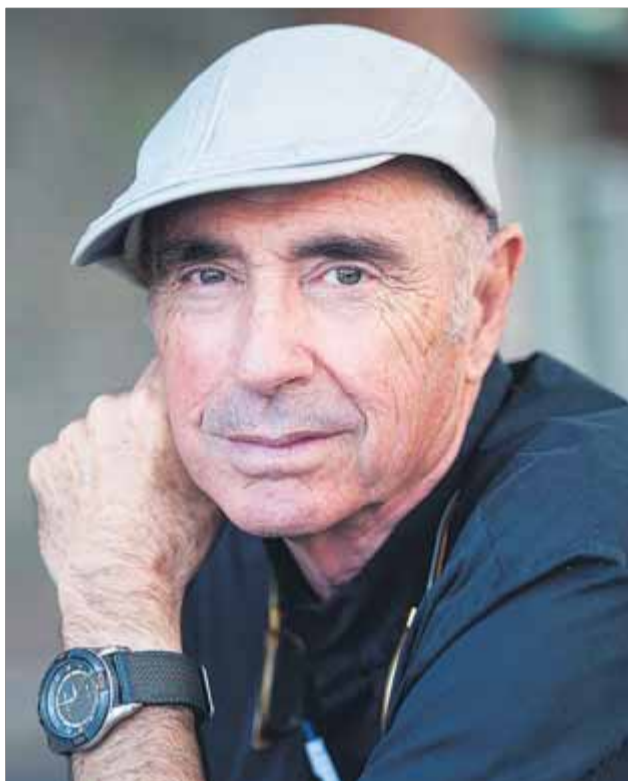
Camí del Crist, s/n
(08340) Vilassar de Mar
Telèfon: 93 759 01 88
WhatsApp: 620 455 690

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

26N

Premis
Republicans
de l'Any.Veni al lliurament dels
Premis
Republicans de l'AnyDilluns, 26 de
novembre,
a les 20 h, a l'Auditori
Palau de Congressos de
GironaReserveu fins a 2
invitacions
a confirmacions@lrp.catUs confirmarem la
inscripció per correu
electrònicNo us perdeu un acte de
reivindicació i
d'agraïment als més
republicans

La gran trobada del setmanari La República

Lluís Llach i Jaume Roures ■ JOSEP LOSADA / ORIOL PUIG

Mèrits personals
i professionals**PREMI PRIMER D'OCTUBRE** · Lluís Llach, premiat pels lectors per la seva trajectòria **REPUBLICÀ DE L'ANY** · Jaume Roures guanya també la votació**Carles Ribera**
GIRONA

Dels sis guardons per votació popular que s'atorguen el dia 26 de novembre a l'Auditori de Girona, destaquen els premis Primer d'Octubre i Republicà de l'Any, que els subscriptors van poder escollir l'estiu passat entre diversos nominats i nominades.

La majoria de les més de dues mil persones que van participar en la votació telemàtica convocada pel setmanari La República van atorgar el premi Primer d'Octubre a Lluís Llach, que compartia nominació amb la productora i cineasta Isona Passola i amb el periodista Vicent Partal. En aquest premi, es tenia en compte la trajectòria personal de compromís pacífic i democràtic amb la construcció de la República catalana, valorant especialment el compromís cívic. Lluís Llach ha estat i continua sent aquests últims

anys una figura política de primer ordre en el republicanisme, una posició que ha assolit després de tancar una brillantíssima carrera professional en el món de la música i

Obsequi. Els assistents a l'acte rebran com a record una insígnia amb la llegenda "100% República"

compaginar, en els últims anys, l'activisme amb la literatura.

Paral·lelament, els subscriptors de La República, El Punt Avui, L'Econòmic, L'Esportiu i Catalonia Today han atorgat el guardó Republicà de l'Any al productor Jaume Roures, en reconeixement a la seva trajectòria professional, igualment valorant-ne el compromís cívic. En la mateixa categoria que Roures, aspiraven al premi la cuinera Ada Parel·lada i l'entrenador Pep Guardiola. Jaume Roures, a banda de la seva carrera d'èxit en el món audiovisual i dels drets esportius al capdavant de la firma Mediapro, ha destacat durant tota la seva trajectòria professional, i molt especialment aquests últims anys, per la direcció o producció de documentals i films compromesos amb el moment històric, des dels dedicats a Llach o Salvador Puig Antich fins als més recents sobre el procés *Les clavegueres d'Interior, 1-O i 20-S*.

Reserveu fins a 2 invitacions a
confirmacions@lrp.cat o al 972 18 64 47 (de 9 a 14 h)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El cas Puig Antich arriba als jutjats de Barcelona

- L'Ajuntament de la capital formalitza l'acusació contra el jutge militar que l'any 1974 va dictar la condemna a mort
- S'acusa Carlos Rey d'un delictes de lesa humanitat

Jordi Panyella
BARCELONA

Els delictes de lesa humanitat no prescriuen mai, per això l'Ajuntament de Barcelona ha formalitzat als jutjats de la ciutat una querrela contra el jutge militar que el gener del 1974 va redactar la sentència en què es condemnava a mort el jove llibertari Salvador Puig Antich. L'escrit d'acusació, signat per la lletrada Laura Parés, es dirigeix contra l'avui advocat Carlos Rey, que a finals dels setanta tenia el càrrec de capità de l'exèrcit espanyol i exercia de jutge militar.

Rey va ser un dels set jutges que van formar el consell de guerra, el 8 de gener del 1974, i com que era l'únic que tenia coneixements jurídics va ser designat ponent i, en aquesta condició, va redactar i signar la resolució que va enviar al garrot vil el jove llibertari. En abandonar la

carrera militar, Rey va dedicar-se de ple al món del dret penal, exercint sempre a Barcelona, i va portar casos coneguts, entre els quals destaca la defensa de la que va ser presidenta del PP català, Alicia Sánchez-Camacho.

El nucli de l'escrit d'acusació es fonamenta en les múltiples evidències que demostren que el procés judicial contra Puig Antich va estar ple d'irregularitats i que el sistema repressiu del règim franquista, policia i exèrcit, es va coordinar per represaliar el militant del Moviment Ibèric d'Alliberament (MIL).

Un judici tràmit

En aquest sentit, en el text de la querrela s'afirma que "el judici va ser un simple tràmit per donar aparença de legalitat a la condemna a mort" i que aquesta ja estava decidida abans de la celebració del consell de guerra. En aquesta estra-

tègia, que no va donar cap oportunitat a la defensa de l'acusat, que sistemàticament va veure vulnerats els seus drets, la participació de Rey redactant i signant la sentència va ser determinant.

Entre altres coses, en la querrela s'afirma que amb la seva actuació Rey va donar cobertura a la policia, que va "adequar els fets per presentar-los com un delictes de terrorisme", i s'afegeix que només que la justícia militar hagués autoritzat la pràctica de la prova balística, que es va denegar reiteradament, "s'hauria desactivat l'acusació d'homicidi" contra Puig Antich.

L'argumentari jurídic de la querrela fonamenta l'acusació en el fet que tot i que els delictes de què s'acusa Rey no eren vigents en el moment dels fets en la legislació espanyola, sí que ja eren reconeguts en el dret internacional, almenys des del

Carlos Rey, amb la seva clienta Alicia Sánchez-Camacho, en una imatge d'arxiu ■ P. SOLÀ / ACN

1946, i això fa "indiferent" que no els hagués recollit la legislació franquista.

L'acusació es basa en la doctrina que es va establir arran dels judicis de Nuremberg, contra els dirigents de l'Alemanya nazi, i que s'ha desenvolupat al llarg dels anys. Amb aquest argumentari se sosté que Carlos Rey no es pot beneficiar ni del precepte exculpori de l'obediència deguda a les lleis vigents o a les ordres rebudes per superiors, ja que la doctrina internacional en casos similars ha tirat per terra aquest argument que descarrega de responsabilitat penal. ■

La llei d'amnistia, qüestionada

La llei d'amnistia del 1977 va servir per fer sortir els presos polítics que el franquisme havia tancat a la presó i, amb el temps, ha servit també per protegir els botxins d'aquells ciutadans represaliats per la dictadura quan algú ha pretès passar-hi comptes judicials pel dany que els van causar. Això és el que ha succeït amb la coneguda querrela argentina, en què els tribunals espanyols han protegit les persones investigades per la jutgessa María Servini de Cubria al·legant que la llei d'amnistia els eximeix de res-

ponsabilitat. Preveient que el debat jurídic giri per aquest costat, la lletrada Laura Parés demana en l'escrit de la querrela que el jutjat que assumeixi el cas promogui una qüestió d'inconstitucionalitat contra la llei d'amnistia. Segons la lletrada, els tractats de dret internacional que ha anat incorporant la legislació espanyola, en relació amb la protecció dels drets humans i els drets civils, fan que la llei d'amnistia del 1977 atempti contra els principis fonamentals de la Constitució i per tant hauria de ser derogada.

LA GUIA

de vins de Catalunya

Tast a cegues

Venda a llibreries per 19,90 €

- 1.403 vins tastats i puntuats
- Llista dels millors vins
- 267 cellers
- 12 Denominacions d'Origen
- Cinc anys d'estadística celler a celler
- Conclusions dels autors i col·laboradors
- 464 pàgines

